

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

14. prosince 2017*

„Veřejná služba – Úředníci – Přijímání – Oznámení o výběrovém řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lékaři pro pracoviště v Lucemburku – Nepřipuštění ke zkouškám v hodnoticím centru – Omezení výběru druhého jazyka na malý počet úředních jazyků Unie – Námitka protiprávnosti – Zjevně nesprávné posouzení – Odpovědnost – Nemajetková újma“

Ve věci T-609/16,

PB, zastoupená M. Velardo, advokátkou,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené G. Gattinarou a L. Radu Bouyon, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 270 SFEU, který směřuje jednak ke zrušení rozhodnutí výběrové komise EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lékaři – pracoviště Lucemburk a Ispra (oblast: lékaři Lucemburk) ze dne 28. září 2015, kterým se žalobkyně nepřipouští k výběrovým zkouškám v hodnoticím centru Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), a jednak k náhradě újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni (zpravodaj), předseda, L. Madise a R. da Silva Passos, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně se dne 7. července 2015 přihlásila do výběrového řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) (dále jen „výběrové řízení“), v jehož rámci byly stanoveny kvalifikační předpoklady a zkoušky s cílem sestavit rezervní seznam způsobilých uchazečů pro přijetí na pozici zaměstnaneckého lékaře Evropské komise v Lucemburku (Lucembursko).

* Jednací jazyk: francouzština.

- 2 V oznámení o výběrovém řízení v *Úředním věstníku Evropské unie* ze dne 4. června 2015 (Úř. věst. 2015, C 183 A, s. 1, dále jen „oznámení o výběrovém řízení“) bylo k účasti ve výběrovém řízení požadováno následující:
- dokončené vysokoškolské vzdělání v délce alespoň 4 let doložené diplomem v oboru lékařství uznaném v některém z členských států Evropské unie
- a
- [d]iplom lékařské specializace získaný po obdržení výše uvedeného diplomu.
- [...]
- minimálně 12 let odborné praxe (po získání diplomu v oboru lékařství) v jednom nebo několika z následujících oborů: [...] pracovní lékařství, všeobecné lékařství, interní lékařství, tropická medicína, ergonomie, lékařské kontroly nepřítomnosti v práci z důvodu nemoci, veřejné zdraví, psychiatrie, urgentní medicína (pouze pro pracoviště v Ispře) nebo radiační ochrana.“
- 3 Příloha I k oznámení o výběrovém řízení uvádí, že náplní práce přijatých administrátorů bude plnění úkolů vyžadovaných od zaměstnaneckého lékaře orgánu, konkrétně:
- lékařské prohlídky zaměstnanců a uchazečů o zaměstnání,
 - kontroly a prohlídky související s ochranou zdraví při práci,
 - lékařské posudky pro správní účely,
 - lékařská kontrola nepřítomnosti z důvodu nemoci,
 - zdravotní osvětové kampaně,
 - ochrana před radiací:
 - účast na činnosti různých fór (zdraví a bezpečnost při práci, invalidita, rada hlavních lékařských poradců orgánů Evropské unie),
 - vedení týmu,
 - udržování kontaktů s externími lékaři a/nebo lékaři v nemocnicích v oboru své specializace,
 - vyřizování administrativních případů a postupů.
- 4 Příloha III k oznámení o výběrovém řízení, nadepsaná „Výběrová kritéria“, uvádí, že při výběru podle kvalifikačních předpokladů, což představuje první fázi výběrového řízení, zohledňuje výběrová komise v případě pracoviště v Lucemburku následující kritéria:
- minimálně 5 let dosud pokračující odborné praxe v oboru pracovního lékařství;
 - minimálně 3 roky odborné praxe při kontrolách nepřítomnosti v práci z důvodu nemoci;
 - minimálně 3 roky odborné praxe v oboru všeobecné lékařství;
 - minimálně 3 roky odborné praxe v oboru ochrana před radiací;

- minimálně 3 roky odborné praxe v oboru interní lékařství;
 - minimálně 2 roky odborné praxe v oboru ergonomie;
 - minimálně 2 roky odborné praxe v oboru veřejné zdraví;
 - minimálně 2 roky odborné praxe v oboru psychiatrie;
 - minimálně 2 roky odborné praxe v oboru tropické lékařství;
 - odborná praxe ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí;
 - odborná praxe ve vedení lékařského týmu;
 - minimálně 3 roky odborné praxe v mezinárodním/multikulturním prostředí v jedné z těchto oblastí: pracovní lékařství, všeobecné lékařství, interní lékařství, tropická medicína, ergonomie, lékařské kontroly nepřítomnosti v práci z důvodu nemoci, veřejné zdraví, psychiatrie nebo ochrana před radiací;
 - prokázaná znalost angličtiny nebo francouzštiny [minimální požadovaná úroveň: B2 společného evropského referenčního rámce pro jazyky (CEFR)];
 - prokázaná znalost jednoho nebo několika z následujících jazyků: nizozemština nebo němčina (minimální požadovaná úroveň: B2 CEFR).
- 5 Oznámení o výběrovém řízení upřesňuje, že výběr podle kvalifikačních předpokladů se uskuteční na základě informací, které uchazeči uvedli v části přihlášky „hodnocení talentu“, a že výběrová komise přidělí každému z výběrových kritérií váhu, která bude odrážet jeho relativní význam (1 až 3), a každou odpověď uchazeče ohodnotí 0 až 4 body, které vynásobí vahou každého kritéria, aby tak určila uchazeče, jejichž profily nejlépe odpovídají příslušné náplni práce.
- 6 V části oznámení o výběrovém řízení nadepsané „Splňuji požadavky pro podání přihlášky?“ je v oddíle „Zvláštní podmínky: jazyky“ uvedena jako podmínka pro účast ve výběrovém řízení u hlavního jazyka (jazyk 1) minimální úroveň C1 v jednom z 24 úředních jazyků Unie a u druhého jazyka (jazyk 2) minimální úroveň B2 v angličtině, francouzštině nebo němčině, přičemž tento jazyk 2 musí být odlišný od jazyka 1. Je zde uvedeno, že zvoleným druhým jazykem musí být angličtina, francouzština nebo němčina a že je ve služebním zájmu nutné, aby noví zaměstnanci byli schopni se okamžitě zapojit do pracovního procesu a ve své každodenní práci efektivně komunikovat alespoň v jednom z těchto jazyků, které jsou hlavními pracovními jazyky unijních orgánů.
- 7 Z přihlášky vyplývá, že žalobkyně, která má řeckou státní příslušnost, si zvolila jako hlavní jazyk řecký jazyk, který je jejím mateřským jazykem, a jako druhý jazyk, německý jazyk, ve kterém sepsala svou přihlášku a který dle jejího prohlášení ovládá na stejné úrovni jako jazyk řecký, tedy na úrovni „C2 zkušný uživatel“.
- 8 EPSO dopisem ze dne 23. září 2015 informoval žalobkyni, že splňuje kritéria pro účast a postupuje do další fáze výběrového řízení, kterou je výběr podle kvalifikačních předpokladů, tedy „hodnocení talentu“.
- 9 Rozhodnutím ze dne 28. září 2015 (dále jen „napadené rozhodnutí“) byla žalobkyně informována, že výběrová komise přistoupila k důkladnému rozboru odpovědí, které uvedla na otázky v rámci „hodnocení talentu“ a udělila jí 15 bodů, což nepostačovalo k pozvání do hodnotícího centra, neboť minimální požadovaný práh k účasti na zkouškách v hodnotícím centru byl stanoven na 18 bodů.

- 10 Elektronickou zprávou ze dne 2. října 2015 podala žalobkyně žádost o přezkoumání rozhodnutí výběrové komise.
- 11 Elektronickou zprávou ze dne 23. prosince 2015 podala žalobkyně stížnost na základě čl. 90 odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“). V této stížnosti žalobkyně zpochybnila počet bodů, který jí udělila výběrová komise za její odpovědi na čtyři z otázek v rámci „hodnocení talentu“, týkající se kritérií odborné praxe v oboru interního lékařství, ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí, ve vedení lékařského týmu a praxe v mezinárodním nebo multikulturním prostředí. Stěžovala si rovněž na skutečnost, že nemohla sepsat přihlášku ve svém mateřském jazyce, tedy v jazyce řeckém.
- 12 EPSO žádost o přezkum zamítl dopisem ze dne 1. února 2016, v němž žalobkyni informoval, že výběrová komise potvrdila své rozhodnutí neumístit ji na seznam uchazečů vyzvaných k účasti na zkouškách v hodnotícím centru.
- 13 Dopisem ze dne 25. dubna 2016 informoval orgán oprávněný ke jmenování žalobkyni, že její stížnost byla zamítnuta (dále jen „rozhodnutí zamítající stížnost“). V tomto dopise bylo žalobkyni sděleno, že po uplynutí lhůty tří měsíců k podání žaloby nemůže zpochybňovat jazykové podmínky její přihlášky stanovené v oznámení o výběrovém řízení a že se výběrová komise nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení odpovědí uvedených na otázky v rámci „hodnocení talentu“.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 14 Návrhem došlým kanceláři Soudu pro veřejnou službu Evropské unie dne 4. srpna 2016 podala žalobkyně projednávanou žalobu, původně zapsanou pod číslem F-39/16. Na základě článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2016/1192 ze dne 6. července 2016 o přenesení pravomoci rozhodovat v prvním stupni spory mezi Evropskou unií a jejími zaměstnanci (Úř. věst. 2016, L 200, s. 137) byla projednávaná věc předána Tribunálu ve stavu, v jakém se nacházela ke dni 31. srpna 2016. Byla zapsána pod číslem T-609/16 a přidělena devátému senátu.
- 15 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi zaplacení částky 10 000 eur z titulu utrpěné nemajetkové újmy;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 16 Komise navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K návrhovým žádáním směřujícím ke zrušení

- 17 Na podporu svých návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozhodnutí vznáší žalobkyně dva žalobní důvody.

- 18 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně namítá na základě článku 277 SFEU protiprávnost oznámení o výběrovém řízení z hlediska článku 2 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385), v úplném znění, jakož i z hlediska zásady rovného zacházení a zásady zákazu diskriminace, jak vyplývají z článku 21 Listiny základních práv Evropské unie a z článku 1d služebního řádu. Dovolává se zejména rozsudků Tribunálu, v nichž byla zpochybněna legalita oznámení o výběrových řízeních, která stejně jako v projednávaném sporu omezovala komunikaci mezi uchazeči a EPSO na německý jazyk, anglický jazyk a francouzský jazyk (rozsudky ze dne 24. září 2015, Itálie a Španělsko v. Komise, T-124/13 a T-191/13, EU:T:2015:690, bod 60; ze dne 17. prosince 2015, Itálie v. Komise, T-295/13, nezveřejněný, EU:T:2015:997, bod 100; ze dne 17. prosince 2015, Itálie v. Komise, T-275/13, nezveřejněný, EU:T:2015:1000, bod 44, a ze dne 17. prosince 2015, Itálie v. Komise, T-510/13, nezveřejněný, EU:T:2015:1001, bod 50).
- 19 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že výběrová komise nesprávně posoudila její odpovědi na otázky 5a-5b, 10a-10b, 11a-11b a 12a-12b v části „hodnocení talentů“ její přihlášky do výběrového řízení.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti oznámení o výběrovém řízení

- 20 Žalobkyně zpochybňuje argument uvedený v rozhodnutí zamítajícím stížnost, podle kterého by měla být kritika jazykového režimu výběrového řízení prohlášena za nepřijatelnou z důvodu, že směřuje přímo proti oznámení o výběrovém řízení a tříměsíční lhůta k podání žaloby proti tomuto oznámení uplynula k datu podání stížnosti, tedy dne 23. prosince 2015.
- 21 Tvrdí totiž, že protiprávnost oznámení o výběrovém řízení je v projednávané věci uplatněna prostřednictvím námitky vznesené na podporu její žaloby proti napadenému rozhodnutí. Žalobkyně tvrdí, že má zájem na vznesení námitky protiprávnosti jazykového režimu stanoveného v oznámení o výběrovém řízení, neboť možnost obdržet lepší známky za zkoušky by byla vyšší, kdyby byly tyto zkoušky pořádané v mateřském jazyce uchazeče nebo v jazyce, který tento uchazeč ovládá stejně dobře. Žalobkyně dodává, že získala nepochybný zájem na zpochybnění oznámení o výběrovém řízení až přijetím napadeného rozhodnutí, které vyvolalo závazné právní účinky, jež mohou ovlivnit její zájem tím, že změní její právní situaci.
- 22 Nakonec se žalobkyně dovolává rozsudku ze dne 16. září 2013, Glantenay a další v. Komise (F-23/12 a F-30/12, EU:F:2013:127, bod 65), když zdůrazňuje, že její žaloba směřuje ke zpochybnění podmínek organizace výběrového řízení týkajících se fáze „hodnocení talentů“, jak jsou popsány v oznámení o výběrovém řízení, a že v tomto ohledu právě rozhodnutí výběrové komise individualizovalo její právní postavení a umožnilo jí s jistotou zjistit, jak a v jakém rozsahu byly dotčeny její osobní zájmy. Žalobkyně tedy dospívá k závěru, že v projednávané věci existuje úzká souvislost mezi napadeným rozhodnutím a protiprávností uvedených podmínek organizace výběrového řízení týkajících se fáze „hodnocení talentů“.
- 23 Podle Komise je žaloba nepřijatelná v plném rozsahu. Námitka protiprávnosti vznesená žalobkyní by totiž měla být vykládána jako přímé zpochybnění přílohy II oznámení o výběrovém řízení, které nesouvisí s žádným rozhodnutím přijatým výběrovou komisí vůči žalobkyni během výběrového řízení. Žalobkyně přitom oznámení o výběrovém řízení ve lhůtách stanovených právními předpisy nenapadla ani proti němu nepodala stížnost.
- 24 Navíc Komise tvrdí, že k tomu, aby byla námitka protiprávnosti oznámení o výběrovém řízení přípustná, je každopádně nezbytné, aby uchazeč prokázal úzkou spojitost mezi údajnou protiprávností oznámení o výběrovém řízení a rozhodnutím o odmítnutí účasti. Taková spojitost v projednávané věci chybí, neboť jazykový režim výběrového řízení zpochybněný žalobkyní nevychází z napadeného

rozhodnutí, ale z oznámení o výběrovém řízení. Žaloba by měla být pojata jako směřující proti oznámení o výběrovém řízení a takto překvalifikovaná by měla být prohlášena za nepřipustnou z důvodu překročení lhůty k podání žaloby proti tomuto oznámení.

- 25 V tomto ohledu je třeba přezkoumat, zda žalobkyně řádně zpochybnila ustanovení týkající se jazykového režimu oznámení o výběrovém řízení.
- 26 Podle ustálené judikatury platí, že v rámci přijímacího řízení, které je komplexním administrativním postupem sestávajícím ze sledu rozhodnutí, je uchazeč výběrového řízení oprávněn dovolávat se v rámci žaloby proti pozdějšímu aktu nesrovnalostí předchozích aktů, které s ním úzce souvisejí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. srpna 1995, Komise v. Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, bod 17 a citovaná judikatura), a poukázat konkrétně na protiprávnost oznámení o výběrovém řízení, na jehož základě byl předmětný akt přijat (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. prosince 2012, BA v. Komise, F-29/11, EU:F:2012:172, bod 39 a citovaná judikatura).
- 27 Skutečnost, že nebylo ve lhůtách napadeno oznámení o výběrovém řízení, nebrání žalobci v napadení vad, k nimž došlo v průběhu výběrového řízení, i když může být příčina těchto vad spatřována v textu oznámení o výběrovém řízení (viz rozsudek ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 40 a citovaná judikatura). Jak správně tvrdí žalobkyně, když odkazuje na rozsudky ze dne 13. prosince 2012, Honnefelder v. Komise (F-42/11, EU:F:2012:196, bod 36), a ze dne 16. září 2013, Glantenay a další v. Komise (F-23/12 a F-30/12, EU:F:2013:127, bod 65), žalobce je oprávněn dovolávat se vad podmínek organizace výběrového řízení v rámci žaloby podané proti individuálnímu rozhodnutí zamítajícím jeho přihlášku, aniž je mu možné vytýkat, že nepodal ve lhůtách stížnost či žalobu proti rozhodnutí, jímž se upřesňují podmínky organizace výběrového řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. srpna 1995, Komise v. Noonan, C-448/93 P, EU:C:1995:264, body 17 až 19).
- 28 Konkrétně, týká-li se žalobní důvod vycházející z vady oznámení o výběrovém řízení, které nebylo včas napadeno, odůvodnění napadeného individuálního rozhodnutí, je podle judikatury žaloba přípustná. Uchazeči výběrového řízení totiž nemůže být odepřeno právo zpochybnit opodstatněnost individuálního rozhodnutí, jež bylo vůči němu přijato na základě podmínek vymezených v oznámení o výběrovém řízení, a zpochybnit ji stran všech prvků tohoto rozhodnutí, včetně těch, které byly vymezeny v uvedeném oznámení, neboť pouze toto prováděcí rozhodnutí individualizuje jeho právní postavení a umožňuje mu s jistotou zjistit, jakým způsobem a v jakém rozsahu jsou dotčeny jeho osobní zájmy (viz rozsudek ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 41 a citovaná judikatura).
- 29 Naproti tomu, neexistuje-li úzká souvislost mezi samotným odůvodněním napadeného rozhodnutí a žalobním důvodem vycházejícím z protiprávnosti oznámení o výběrovém řízení, které nebylo včas napadeno, je třeba prohlásit uvedený žalobní důvod za nepřipustný na základě kogentních pravidel týkajících se lhůt k podání žaloby, od nichž se nelze v tomto případě odchýlit, aniž je porušena zásada právní jistoty (rozsudek ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 42; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 26. října 2004, Falcone v. Komise, T-207/02, EU:T:2004:315, bod 22).
- 30 Ve světle těchto úvah je třeba určit, zda je v projednávané věci dána úzká souvislost mezi odůvodněním napadeného rozhodnutí a žalobním důvodem vycházejícím z protiprávnosti ustanovení o jazykovém režimu obsaženého v oznámení o výběrovém řízení.
- 31 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v části nadepsané „Splňuji požadavky pro podání přihlášky?“ oznámení o výběrovém řízení je vyžadováno v oddíle „Zvláštní podmínky: jazyky“ jako podmínka pro účast ve výběrovém řízení pro jazyk 1 minimální úroveň C1 v jednom z 24 úředních jazyků Unie a pro jazyk 2 minimální úroveň B2 v angličtině, francouzštině nebo němčině, přičemž tento jazyk 2 musí být odlišný od jazyka 1. V tomtéž oddíle je navíc uvedeno, že „zvoleným druhým jazykem musí

být angličtina, francouzština nebo němčina“. V příloze II oznámení o výběrovém řízení je uvedeno, že je ve služebním zájmu nutné, aby noví zaměstnanci byli schopni se okamžitě zapojit do pracovního procesu a ve své každodenní práci efektivně komunikovat alespoň v jednom z těchto jazyků, které jsou hlavními pracovními jazyky unijních orgánů. Oznámení o výběrovém řízení odkazuje v téže příloze na rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, *Itálie v. Komise*, (C-566/10 P, EU:C:2012:752) a upřesňuje, že přihláška má být sepsána v jednom z uvedených jazyků. V téže příloze je navíc upřesněno, že jazykem komunikace mezi uchazeči a orgánem, včetně sepsání přihlášek, musí být angličtina, francouzština nebo němčina.

- 32 V projednávané věci je třeba konstatovat, že napadené rozhodnutí se nijak nezakládá na skutečnostech souvisejících s jazykovým režimem výběrového řízení, nýbrž jen přiděluje nedostatečný počet bodů odpovědím žalobkyně v rámci „hodnocení talentu“, které se týkaly její odborné praxe v oblasti výběrového řízení.
- 33 Odkaz v tomto ohledu na bod 38 rozsudku ze dne 2. července 2014, *Da Cunha Almeida v. Komise* (F-5/13, EU:F:2014:176) není relevantní. Ve věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, měla totiž žalobkyně zájem na vznesení námitky protiprávnosti jazykového režimu oznámení o výběrovém řízení vzhledem k tomu, že možnost získat lepší známky za zkoušky mohla být vyšší, kdyby byly tyto zkoušky pořádány v mateřském jazyce uchazeče nebo v jazyce, který tento uchazeč ovládá stejně dobře. Žalobkyně konkrétně napadla nedostatečnou známku za zkoušku slovního odůvodnění, kterou podstoupila ve svém druhém jazyce. Tribunál tedy měl za to, že jazykový režim výběrového řízení byl diskriminační, neboť Komise zvýhodnila uchazeče, kteří lépe ovládali jeden ze tří jazyků, jež si mohli vybrat jako druhý jazyk, ve vztahu k jiným uchazečům, kteří jistě disponovali jazykovými znalostmi vyžadovanými služebním řádem, ale jejichž znalost jednoho z jazyků výběrového řízení byla menší než znalost uchazečů první kategorie.
- 34 V projednávané věci však na rozdíl od věci citované v bodě 33 výše nevyplývá z písemností ve spise, že by odmítnutí přihlášky žalobkyně vyplývalo, byť jen částečně, z jakéhokoliv nedostatečného ovládní německého jazyka žalobkyní, tedy jazyka, který si posledně uvedená vybrala ze třech výše uvedených jazyků za účelem sepsání její přihlášky.
- 35 Žalobkyně totiž netvrdí, že měla potíže se sepsáním své přihlášky v německém jazyce nebo že obdržela jen 15 bodů z důvodu omezené schopnosti psát v tomto jazyce. Tvrdí pouze obecně, že uchazeč, jenž si pro sepsání své přihlášky nemůže zvolit jazyk a musí, jak tomu bylo v jejím případě, použít jiný jazyk, než je jeho mateřský jazyk, je nutně diskriminován ve vztahu k uchazečům, pro které při výběru jednoho ze tří jazyků uvedených v oznámení o výběrovém řízení nevystává žádné omezení. Žalobkyně neuvádí, jak jí v projednávaném sporu poškodilo sepsání její přihlášky v německém jazyce, a zmiňuje toliko, že nelze vyloučit, že zjevně nesprávné posouzení provedené výběrovou komisí bylo způsobeno povinností sepsat její přihlášku v německém jazyce. Komise v tomto ohledu správně tvrdí, že žalobkyně v žádné fázi neuvedla konkrétní skutečnosti, které by prokázaly, že kdyby svou přihlášku sepsala v řeckém jazyce, mohla by být pozvána ke zkouškám v hodnotícím centru.
- 36 Z přihlášky žalobkyně a konkrétně z části formuláře této přihlášky nadepsané „Jazykové znalosti“ vyplývá, že uvedená úroveň německého jazyka je velmi vysoká, tedy C2, což odpovídá „zkušenému uživateli“. Žalobkyně sama uznala, že ovládá německý jazyk dokonale. Komise rovněž uvádí, aniž jí žalobkyně odporuje, že posledně uvedená absolvovala vysokoškolské studium v Německu, kde více než čtrnáct let pracovala. Je tedy třeba zamítnout argument žalobkyně, podle kterého mohlo být odmítnutí její přihlášky způsobeno skutečností, že k sepsání přihlášek je podle přílohy II oznámení o výběrovém řízení nutno použít anglický, francouzský nebo německý jazyk.
- 37 Je tedy třeba dospět k závěru, že podle zásad připomenutých v judikatuře zmíněné v bodech 26 až 29 výše není dána úzká souvislost mezi tvrzenou protiprávností oznámení o výběrovém řízení a odůvodněním napadeného rozhodnutí.

38 Z předcházejícího vyplývá, že první žalobní důvod musí být prohlášen za nepřijatelný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávných posouzení, kterých se údajně dopustila výběrová komise

- 39 Žalobkyně v zásadě tvrdí, že známky, které jí udělila výběrová komise v rámci „hodnocení talentu“, jsou zjevně nesprávné, a kdyby výběrová komise náležitě přihlédla k její praxi a zkušenostem, mohla by snadno obdržet osmnáct bodů potřebných k účasti na zkouškách v hodnotícím centru.
- 40 Z písemností žalobkyně konkrétně vyplývá, že druhý žalobní důvod obsahuje čtyři výtky vycházející, zaprvé z nezohlednění praxe žalobkyně v oboru interního lékařství, zadruhé z nezohlednění praxe žalobkyně ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí, zatřetí z nezohlednění praxe žalobkyně ve vedení lékařského týmu a konečně začtvrté z nezohlednění praxe žalobkyně v mezinárodním či multikulturním prostředí.
- 41 Komise v podstatě tvrdí, že s ohledem na široký prostor výběrové komise pro uvážení lze posouzení této komise považovat za zjevně nesprávné, pouze pokud žalobkyně předloží informace, které mohou toto posouzení zbavit veškeré věrohodnosti. Žalobkyně přitom pouze poukazuje na své osobní přesvědčení o tom, jak měla být její praxe posuzována, které nemůže být dostatečným důkazem.
- 42 Na úvod je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je výběrová komise povinna ověřit, že uchazeči mají zkušenosti a odbornou praxi, které jsou nezbytné k plnění úkolů spojených s obsazovaným pracovním místem a jsou uvedeny v předmětném oznámení o výběrovém řízení. Musí také provést srovnávací přezkum znalostí a schopností uchazečů, aby byli vybráni ti nejschopnější s ohledem na úkoly, které budou plnit (viz rozsudek ze dne 24. dubna 2013, BX v. Komise, F-88/11, EU:F:2013:51, bod 39 a citovaná judikatura).
- 43 V tomto rámci je výběrová komise povinna zajistit, aby její posouzení všech zkoušených uchazečů bylo provedeno za podmínek rovnosti a objektivity, a je důležité, aby byla hodnotící kritéria jednotná a používána soudržně na všechny uchazeče (rozsudek ze dne 22. září 2015, Gioria v. Komise, F-82/14, EU:F:2015:108, bod 50).
- 44 V tomto ohledu je výběrová komise při posuzování předchozí odborné praxe uchazečů nadána diskreční pravomocí, a to ohledně jak charakteru a délky této praxe, tak rozsahu, v jakém více či méně souvisí s požadavky na obsazované pracovní místo (rozsudky ze dne 21. listopadu 2000, Carrasco Benítez v. Komise, T-214/99, EU:T:2000:272, bod 70; ze dne 28. listopadu 2002, Pujals Gomis v. Komise, T-332/01, EU:T:2002:289, bod 40, a ze dne 31. ledna 2006, Giulietti v. Komise, T-293/03, EU:T:2006:37, bod 65).
- 45 Dále je třeba zdůraznit, že v rámci přezkumu legality posouzení předchozí odborné praxe uchazečů se musí Tribunál omezit na ověření, zda nebyl výkon diskreční pravomoci výběrovou komisí stížen vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 13. prosince 1990, Gonzalez Holguera v. Parlament, T-115/89, EU:T:1990:84, bod 54, a ze dne 11. února 1999, Mertens v. Komise, T-244/97, EU:T:1999:27, bod 44), jež by učinila rozhodnutí výběrové komise nevěrohodným (rozsudek ze dne 24. dubna 2013, Demeneix v. Komise, F-96/12, EU:F:2013:52, bod 45).
- 46 Kromě toho je třeba zdůraznit, že podle judikatury (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. června 1990, Burban v. Parlament, T-133/89, EU:T:1990:36, body 31 a 34, a ze dne 28. listopadu 2002, Pujals Gomis v. Komise, T-332/01, EU:T:2002:289, body 41 až 44), přísluší žalobkyni předložit výběrové komisi všechny informace a dokumenty, které považuje za užitečné k přezkumu její přihlášky touto komisí.

- 47 Proto byli v projednávané věci uchazeči upozorněni, v bodě 1.3 obecných pravidel platných pro otevřená výběrová řízení (Úř. věst. 2015, C 70 A, s. 1, dále jen „obecná pravidla“), na skutečnost, že k prokázání požadované odborné praxe musí uchazeči předložit osvědčení uvádějící datum začátku a konce plnění pracovních povinností a jejich povahu a úroveň. Navíc v rámci bodu 1.3 obecných pravidel bylo uvedeno stran zvláštních podmínek specializovaných výběrových řízení, že studia, školení, odborné stáže, období praxe, řešerše a odborná praxe musí být upřesněny v přihlášce a podloženy odpovídajícími osvědčeními. V bodech 2.1.4 a 2.1.7 obecných pravidel bylo požadováno, aby uchazeči s cílem umožnit výběrové komisi ověřit, zda jejich kvalifikace odpovídá požadavkům stanoveným v oznámení o výběrovém řízení, předložili relevantní informace týkající se diplomů a vzdělání, odborné praxe, motivace k účasti, znalosti úředních jazyků Unie a ke své přihlášce připojili příslušná osvědčení.
- 48 Podle ustálené judikatury má výběrová komise povinnost zohlednit jen údaje a písemnosti předložené uchazečem na podporu jeho přihlášky za účelem posouzení odborné praxe tohoto uchazeče z hlediska požadavků stanovených pro výběrové řízení. Není nikterak povinna vyzývat uchazeče k předložení doplňujících písemností (rozsudky ze dne 16. září 1998, Jouhki v. Komise, T-215/97, EU:T:1998:219, bod 58, a ze dne 28. listopadu 2002, Pujals Gomis v. Komise, T-332/01, EU:T:2002:289, bod 43) nebo sama provádět šetření, aby ověřila, zda dotyčná osoba splňuje všechny podmínky uvedené v oznámení o výběrovém řízení (rozsudek ze dne 28. listopadu 2002, Pujals Gomis v. Komise, T-332/01, EU:T:2002:289, bod 43).
- 49 Opodstatněnost výtek uplatněných žalobkyní je nutno posuzovat ve světle těchto zásad.
- *K první výtce, vycházející z nezohlednění odborné praxe žalobkyně v oboru interního lékařství*
- 50 Žalobkyně ohledně své odborné praxi v oboru interního lékařství uvádí, že z oddílu 5 její přihlášky, nazvaného „hodnocení talentu“, v části „odborná praxe“, vyplývá, že má téměř čtrnáctiletou odbornou praxi v oboru interního lékařství.
- 51 Úvodem je třeba připomenout, že bod 6 přílohy III oznámení o výběrovém řízení stanoví udělení bodů uchazečům, kteří doložili odbornou praxi v délce nejméně tří let v oboru interního lékařství.
- 52 Výběrová komise rozhodla neudělit žalobkyni v rámci tohoto kritéria žádný bod z důvodu, že odborná praxe uvedená v oddíle 5 přihlášky byla totožná s praxí uvedenou v oddíle 3 přihlášky, který se týkal odborné praxe v oboru všeobecného lékařství, za kterou žalobkyně obdržela maximální počet čtyř bodů. Navíc konstatovala, že nebyl dostatek doplňujících informací, které by umožňovaly dovodit, že jde o odlišnou odbornou činnost vykonávanou během daného období.
- 53 Je třeba nejprve uvést, že z přihlášky vyplývá, že žalobkyně nemá čtrnáctiletou praxi v oboru interního lékařství.
- 54 Žalobkyně totiž prohlašuje, že od září 1998 do dubna 2005 pracovala v různých zdravotnických zařízeních, jakožto „lékař s přípravou na specializaci v interním lékařství“. Tento samotný údaj však výběrové komisi neumožňuje dospět k závěru, že žalobkyně doložila odbornou praxi v délce nejméně tří let v oboru interního lékařství. Z těchto informací tedy nevyplývá, že by žalobkyně při této příležitosti vykonávala plnohodnotnou činnost interního lékaře, jak je uvedeno v oznámení o výběrovém řízení. Výběrová komise tudíž mohla mít za to, že toto období činnosti nelze považovat za období příslušné odborné praxe.
- 55 Žalobkyně uvádí, že v období od června 2004 do června 2012 zastávala pracovní místo „lékaře pro naléhavé případy/pohotovostního lékaře“, „lékaře kardiologie“ a „vedoucího lékaře“. Tyto informace neumožňují mít za to, že činnosti vykonávané žalobkyní během tohoto období souvisely s odbornou praxí interního lékaře vyžadovanou v oznámení o výběrovém řízení.

- 56 Údaje předložené žalobkyní tedy neumožňují zohlednit toto období při výpočtu délky její odborné praxe v oboru interního lékařství. Žalobkyně totiž pouze stručně uvádí všechny své zkušenosti během těchto čtrnácti let lékařské praxe, aniž podrobně vysvětluje, jaké z těchto činností spadají nikoliv do všeobecného lékařství, ale do lékařství interního.
- 57 Je tedy třeba konstatovat, že výběrová komise měla správně za to, že žalobkyně neuvedla dostatečné doplňující informace, které by umožňovaly dovodit, že odborná praxe uvedená v oddíle 5 přihlášky nebyla totožná s praxí uvedenou v oddíle 3 této přihlášky.
- 58 K tomu je třeba uvést, že výběrová komise správně rozhodla, že za okolností projednávané věci nemůže v rámci dvou odlišných oddílů zohlednit stejnou odbornou praxi vykonávanou ve stejném období.
- 59 Je třeba dospět k závěru, že výběrová komise mohla mít za to, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že odborná praxe žalobkyně neodůvodňuje udělení, vedle maximálního počtu bodů za odbornou praxi v oboru všeobecného lékařství, dodatečných bodů za její odbornou praxi v oboru interního lékařství.
- 60 Je tedy třeba zamítnout první výtku v rámci druhého žalobního důvodu.

– K druhé výtce, vycházející z nezohlednění odborné praxe žalobkyně ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí

- 61 Pokud jde o oddíl 10 přihlášky a konkrétně část „hodnocení talentu“, žalobkyně tvrdí, že výběrová komise pochybila, když nezohlednila její odbornou praxi ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí.
- 62 Na úvod je třeba připomenout, že poslední odrážka přílohy I a bod 11 přílohy III oznámení o výběrovém řízení stanoví udělení bodů uchazečům, kteří doložili odbornou praxi ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí.
- 63 Na podporu své teze žalobkyně tvrdí, že z oddílu 10b její přihlášky vyplývá, že má více než čtyřletou praxi ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí.
- 64 Ze spisu žalobkyně však nevyplývá, že by měla v době podání své přihlášky odpovídající odbornou praxi.
- 65 Zkušenosti zdůrazněné v přihlášce žalobkyně, které byly dosaženy v období od června 2001 do září 2006 a které se týkají její odborné přípravy v oboru interního lékařství, její praxe jako lékař pro naléhavé případy a lékař kardiologie, nemohou být považovány za praxi, která je od žalobkyně vyžadována.
- 66 Je navíc třeba uvést, že žalobkyně ve svých písemnostech uvádí, že z přihlášky vyplývá, že od roku 2014 vykonává činnost jako nezávislý lékař, a tedy sama vyřizuje své administrativní případy a postupy, zejména v rámci ročních lékařských prohlídek pro zaměstnavatele. Nicméně upřesnění žalobkyně v tomto bodě odkazují pouze na jednoduché úkoly, které jsou vlastní hlavní činnosti lékaře. I kdyby se připustilo, že by taková činnost mohla spadat do oboru uvedeného v oznámení o výběrovém řízení, neposkytovala by žalobkyni v žádném případě odbornou praxi, která je pro tento obor vyžadována.
- 67 Komise navíc správně uvádí, že odborná praxe uvedená v oddíle 10 přihlášky byla totožná s praxí uvedenou v oddílech 3 a 5 přihlášky v tom smyslu, že byla vykonávána v témže období u týchž zaměstnavatelů. Tato praxe tedy nemůže být zohledněna v rámci odlišných oddílů přihlášky.

- 68 S ohledem na předchozí je třeba dospět k závěru, že výběrová komise mohla mít za to, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že odborná praxe žalobkyně neodpovídá náležité odborné praxi ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí.
- 69 Druhá výtka v rámci druhého žalobního důvodu musí být tedy zamítnuta.
- *Ke třetí výtce, vycházející z nezohlednění odborné praxe žalobkyně ve vedení lékařského týmu*
- 70 Žalobkyně zdůrazňuje, co se týče oddílu 11 přihlášky, a konkrétně části „hodnocení talentu“, že v době podání své přihlášky měla čtyřletou odbornou praxi ve vedení lékařského týmu.
- 71 Na úvod je třeba připomenout, že devátá odrážka přílohy I a bod 12 přílohy III oznámení o výběrovém řízení stanoví udělení bodů uchazečům, kteří doložili odbornou praxi ve vedení lékařského týmu.
- 72 Výběrová komise rozhodla neudělit žalobkyni žádný bod z důvodu, že přihláška nebyla dostatečně podrobná, a zejména žalobkyně nepředložila informace o své roli, odpovědnosti a osobách, které vedla.
- 73 Z přihlášky žalobkyně nicméně jasně vyplývá, že její odpověď podaná v rámci předmětného oddílu přihlášky obsahovala přesné informace umožňující zjistit, zda má ve vedení lékařského týmu odbornou praxi. Na rozdíl od tvrzení Komise, žalobkyně ve své odpovědi ozřejmila svou roli, odpovědnost, kterou zastávala, a osoby, které vedla.
- 74 Zaprvé totiž žalobkyně upřesnila, že zastávala pracovní místo *Funktionsoberärztin* od března 2008 do června 2012 v Klinikum Mutterhaus der Borromäerinnen (klinika Dům Sester boromejek) v Trevíru (Německo), s nímž byla spojena zvláštní odpovědnost v rámci tohoto zdravotnického zařízení. Zadruhé žalobkyně tuto svou odpovědnost popsala tak, že v této nemocnici řídila oddělení kardiostimulátorů a pracovala šest měsíců na oddělení onkologie. Zatřetí žalobkyně ve své odpovědi popsala osoby, které vedla, jako „lékaře s přípravou na specializaci“.
- 75 Co se týče pracovního místa *Funktionsoberärztin*, které žalobkyně zastávala od března 2008 do června 2012 a popsala jej jako „lékař s odpovědností vedoucího lékaře“, Komise v duplice s odkazem na článek v německé doktríně uvádí, že *Funktionsoberärztin* neznamena „lékař s odpovědností vedoucího lékaře“ a neexistuje jasně vymezený popis úkolů vykonávaných *Funktionsoberärztin* v rámci německých nemocnic. Z článku předloženého Komisí přitom vyplývá, že toto pracovní místo lze definovat dvojím způsobem. Na jedné straně může *Funktionsoberärztin* zastávat místo konzultanta pod dohledem zkušenějších lékařů. Na druhé straně může funkce *Funktionsoberärztin* v některých německých nemocnicích odpovídat postavení „hierarchicky nadřazeného lékaře“ se všemi odpovědnostmi, které jsou s tímto pracovním místem spojeny. Z odpovědi žalobkyně přitom vyplývá, že za okolností projednávané věci se žalobkyně nachází spíše v druhé kategorii, jež odpovídá funkci lékaře, který má, když ne odpovědnost „vedoucího lékaře“, tak alespoň odpovědnost osoby, jež řídí tým, nebo funkci lékaře se zvláštní odpovědností.
- 76 Odborná činnost žalobkyně v tomto období tedy odpovídá odborné praxi požadované v rámci výběrového řízení. Tyto informace totiž ukazují, že žalobkyně v rámci této činnosti vykonávala funkce vedení lékařského týmu, jak jsou popsány v uvedeném oznámení. Komise ostatně nepochybně, že žalobkyně dohlížela na lékaře s přípravou na specializaci ani že řídila oddělení kardiostimulátorů, nýbrž zpochybňuje toliko význam popisu pracovního místa, které žalobkyně zastávala. Navíc výběrová komise, EPSO ani Komise nepochybnily v odpovědi na žádost o přezkum, v rozhodnutí zamítajícím stížnost a v žalobní odpovědi samotnou definici pojmu *Funktionsoberärztin*.
- 77 V důsledku toho je třeba konstatovat, že posouzení výběrové komise ohledně odpovědi žalobkyně na otázku č. 11 v části „hodnocení talentu“ je zjevně nesprávné.

- 78 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí výtce druhého žalobního důvodu musí být vyhověno.
- *Ke čtvrté výtce, vycházející z nezohlednění odborné praxe žalobkyně v mezinárodním či multikulturním prostředí*
- 79 Co se týče oddílu 12 přihlášky, a konkrétně části „hodnocení talentu“, žalobkyně zdůrazňuje, že měla v době podání své přihlášky nejméně tříletou odbornou praxi v mezinárodním či multikulturním prostředí.
- 80 Úvodem je třeba upřesnit, že bod 13 přílohy III oznámení o výběrovém řízení stanoví udělení bodů uchazečům, kteří doložili odbornou praxi v délce nejméně tří let v mezinárodním či multikulturním prostředí, a to v následujících oblastech: pracovní lékařství, všeobecné lékařství, interní lékařství, tropická medicína, ergonomie, lékařské kontroly nepřítomnosti v práci z důvodu nemoci, veřejné zdraví, psychiatrie nebo radiační ochrana.
- 81 Výběrová komise se rozhodla neudělit žalobkyni žádný bod z důvodu, že z přihlášky vyplývá, že žalobkyně pracovala v jednojazyčném (německém) prostředí, což nelze považovat za relevantní praxi.
- 82 Z přihlášky žalobkyně vyplývá, že žalobkyně zastávala pracovní místa pohotovostního lékaře, lékaře pro naléhavé případy a lékaře s přípravou na specializaci v interním lékařství, v několika německých zdravotnických zařízeních, zejména na pohotovostní službě v Trevíru, univerzitní nemocnici v Mannheimu (Německo) nebo také v rámci německého Červeného kříže. Kromě toho žalobkyně upřesňuje, že „během své odborné přípravy na obor interního lékařství v nemocnicích v Německu pracovala v mezinárodním a multikulturním prostředí“.
- 83 Tyto údaje nemohou podložit závěr, že činnost vykonávaná žalobkyní během tohoto období jí umožnila získat odbornou praxi v mezinárodním a multikulturním prostředí.
- 84 Ačkoliv žalobkyně v bodě 52 žaloby zdůrazňuje, že uplynulé roky v nemocničních zařízeních v Německu odpracovala v rámci mezinárodních a multikulturních lékařských týmů, tyto údaje nejsou uvedeny v její přihlášce. Kromě toho, i když se připustí, že univerzitní vzdělání a odborná praxe žalobkyně v Německu představují multikulturní zkušenost, neboť dotyčná je řeckého původu, zohlednění této zkušenosti ji neopravňuje k tomu, aby ji uváděla jako dostatečnou mezinárodní odbornou praxi v rámci tohoto výběrového řízení. Jak zdůrazňuje Komise, zkušenost získanou uchazeči ve vnitrostátních zdravotnických zařízeních nelze zohlednit, jelikož nemocnice nepředstavuje mezinárodní a multikulturní pracovní prostředí. Každopádně pokud žalobkyně během tohoto období pracovala v mezinárodním prostředí, měla na tuto skutečnost poukázat ve své přihlášce.
- 85 Pokud jde o pracovní období žalobkyně ve zdravotnickém zařízení v Lucembursku, výběrová komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když tuto praxi nezohlednila, neboť tato činnost nebyla zmíněna v odpovědi na otázku 12 v části „hodnocení talentu“. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 20. června 1990, *Burban v. Parlament*, T-133/89, EU:T:1990:36, body 31 a 34, a ze dne 28. listopadu 2002, *Pujals Gomis v. Komise*, T-332/01, EU:T:2002:289, body 41 až 44) přísluší uchazeči výběrového řízení, aby výběrové komisi předložil všechny informace a dokumenty, které považuje za užitečné pro přezkum jeho přihlášky. Kromě toho, jak správně uvádí Komise, uchazeči byli v bodě 2.4 obecných pravidel upozorněni na skutečnost, že „výběr probíhá výhradně na základě odpovědí na konkrétní otázky na kartě „talent screener“ (hodnocení zkušeností[talentu]) v elektronické přihlášce“. S ohledem na tyto skutečnosti se tedy žalobkyně nemůže dovolávat své praxe v Lucembursku jako období mezinárodní nebo multikulturní odborné praxe, aby zpochybnila posouzení výběrové komise.

- 86 Je třeba dospět k závěru, že výběrová komise mohla mít za to, aniž se dopustila zjevně nesprávného posouzení, že žalobkyně nezískala odbornou praxi v mezinárodním nebo multikulturním prostředí, jak je uvedena v oznámení o výběrovém řízení.
- 87 V důsledku toho je třeba čtvrtou výtku druhého žalobního důvodu zamítnout.
- 88 Z výše uvedeného vyplývá, jak ukazuje přezkum třetí výtky, že posouzení výběrové komise ohledně odpovědi žalobkyně na otázku č. 11 v části „hodnocení talentu“ je zjevně nesprávné. Takové pochybení, které se týkalo oddílu, v jehož rámci mohli uchazeči obdržet nejvýše 8 bodů, mohlo narušit celkové posouzení odborné praxe žalobkyně výběrovou komisí, které se promítá do konečné známky, kterou žalobkyně obdržela za všechny otázky položené v tomto rámci. Nelze totiž vyloučit, že kdyby k tomuto pochybení nedošlo, mohla by žalobkyně dosáhnout prahu 18 bodů a být pozvána k účasti na dalších zkouškách ve výběrovém řízení.
- 89 Je tedy třeba v tomto rozsahu vyhovět druhému žalobnímu důvodu a napadené rozhodnutí zrušit.

K návrhovým žádáním směřujícím k náhradě újmy

- 90 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál uložil Komisi uhrazení částky 10 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou údajně utrpěla. Podle Komise by tato návrhová žádání měla být zamítnuta, jelikož nedošlo k protiprávnosti, která by postihovala napadené rozhodnutí. Každopádně, i kdyby bylo toto rozhodnutí protiprávní, k nápravě tvrzené nemajetkové újmy by postačovalo jeho zrušení.
- 91 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury může zrušení aktu stíženého vadou protiprávnosti představovat samo o sobě přiměřené zadostiučinění, které je v zásadě dostatečnou nápravou veškeré nemajetkové újmy, kterou takový akt mohl způsobit (rozsudek ze dne 9. listopadu 2004, Montalto v. Rada, T-116/03, EU:T:2004:325, bod 127; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 9. července 1987, Hochbaum a Rawes v. Komise, 44/85, 77/85, 294/85 a 295/85, EU:C:1987:348, bod 22).
- 92 Nicméně zrušení aktu stíženého protiprávností nemůže samo o sobě představovat přiměřenou nápravu, pokud napadený akt výslovně obsahuje negativní hodnocení schopností žalobce, které by jej mohlo zranit (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. února 1990, Culin v. Komise, C-343/87, EU:C:1990:49, body 27 až 29; ze dne 23. března 2000, Rudolph v. Komise, T-197/98, EU:T:2000:86, bod 98, a ze dne 13. prosince 2005, Cwik v. Komise, T-155/03, T-157/03 a T-331/03, EU:T:2005:447, body 205 a 206) a pokud žalobce prokáže, že utrpěl nemajetkovou újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení, která nemůže být tímto zrušením zcela napravena (rozsudky ze dne 6. června 2006, Girardot v. Komise, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131, a ze dne 19. listopadu 2009, Michail v. Komise, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88).
- 93 Dále je tedy třeba přezkoumat, zda v projednávaném případě napadené rozhodnutí obsahuje negativní posouzení, které by mohlo žalobkyni zranit.
- 94 Zaprvé ve vztahu k oddílu 5 přihlášky, pokud jde o praxi žalobkyně v oboru interního lékařství, výběrová komise uvedla, že „tutéž odbornou praxi nelze zohlednit dvakrát“. Zadruhé ve vztahu k oddílu 10 téhož dokumentu, pokud jde o praxi žalobkyně ve vyřizování administrativních případů a postupů v lékařském prostředí, výběrová komise upřesnila, že „není dostatek informací, které by [jí] umožnily [...] dovodit, že jde o odlišnou odbornou praxi vykonávanou v daném období“. Zatřetí ve vztahu k oddílu 11 tohoto dokumentu výběrová komise uvedla, že „informace nebyly dostatečně podrobné“. Nakonec začtvrté ve vztahu k oddílu 12 uvedeného dokumentu měla výběrová komise za to, že „práci v jednojazyčném (německém) prostředí nelze považovat za relevantní praxi“.

- 95 I kdyby se připustilo, že známka, kterou výběrová komise žalobkyni udělila, mohla u posledně uvedené vyvolat pocit nespravedlnosti, rozhodnutí výběrové komise neobsahuje žádnou formu negativního posouzení, které by mohlo žalobkyni zranit nebo ublížit její dobré pověsti.
- 96 Tato posouzení tedy nelze považovat za výslovně negativní ve smyslu judikatury citované v bodě 92 výše.
- 97 Dále, pokud jde o existenci nemajetkové újmy oddělitelné od aktu zakládajícího zrušení, je třeba konstatovat, že nemajetková újma utrpěná žalobkyní vyplývá přímo z jejího nesprávného vyloučení z výběrového řízení. Jde o přímý důsledek zjevného pochybení ze strany výběrové komise a nepředstavuje újmu oddělitelnou od protiprávnosti zakládající zrušení. Každopádně žalobkyně nepředkládá žádnou konkrétní informaci, která by mohla prokázat, že je taková újma od uvedené protiprávnosti oddělitelná.
- 98 Tribunál má tedy za to, že veškerá nemajetková újma, kterou mohla žalobkyně utrpět v důsledku protiprávnosti napadeného rozhodnutí, je přiměřeně a dostatečně napravena zrušením tohoto rozhodnutí.
- 99 Z výše uvedeného vyplývá, že návrhová žádání směřující k náhradě újmy musí být zamítnuta.
- 100 Ze všech předchozích úvah vyplývá, že žalobě musí být v rozsahu, v němž směřuje ke zrušení napadeného rozhodnutí, vyhověno a ve zbývajících částech musí být zamítnuta.

K nákladům řízení

- 101 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle odstavce 2 tohoto článku jednacího řádu, je-li neúspěšných účastníků řízení více, rozhodne Tribunál o rozdělení nákladů řízení.
- 102 Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla v podstatné části ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Rozhodnutí ze dne 28. září 2015, kterým výběrová komise v rámci výběrového řízení EPSO/AD/309/15 (AD 11) – Lékaři – pracoviště Lucemburk a Ispra (oblast: lékaři Lucemburk), odmítla připustit PB k výběrovým zkouškám v hodnoticím centru Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO), se zrušuje.**
- 2) **Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.**
- 3) **Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Madise

da Silva Passos

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 14. prosince 2017.

Podpisy.